

OUUN PURJEHDUSSEURA

PIKAPURJEHTAJA

No. 1 (107)

Maaliskuu 2001

Perinteinen hiihtoretki
Syötteelle 17.3.2001.
Katso tarkemmin takasivulta!

Seuran vuosikokous
18.3.2001 klo 15.00
Johteenpookissa.

OULUN PURJEHDUSSEURA RY:N TIEDOTUSLEHTI

Vastaava toimittaja: Markus Aalto

Lehti ilmestyy 4 kertaa vuodessa. Lehteen tarkoitettu aineisto on toimitettava OPS:n postiosoitteeseen tai vastaavalle toimittajalle. Tilauksinta: Pikapurjehtija on ilmainen OPS:n jäsenille. Muille 20 mk/vuosikerta. Tilaukset maksamalla tilausmaksu OPS:n tilille Mandatun Pankki 320021-1303301.

ISSN 0357-993X

Kommodori:
Seppo Silander
Kuikkatie 4 E, 90150 Oulu
puh. 333137, 0400-193122
s-posti: seppo.silander@kolumbus.fi

Varakommodori
Joni Skiftesvik
Taskilantie 7, 90580 Oulu
puh. 556 5054
s-posti: jonsvik@hotmail.com

Sihteeri:
Hannu Pajunen
Keinu puisto 7 C
90160 Oulu
puh. 330 197, 040-847 0397
s-posti: pajunen@osakk.fi

Jäsenasiat:
Seppo Silander
Kuikkatie 4 E, 90150 Oulu
puh. 333137, 0400-193122
s-posti: seppo.silander@kolumbus.fi

Taloudenhoitaja:
Hiikka Skiftesvik
Taskilantie 7, 90580 Oulu
puh. 556 5054
s-posti: hiikkars@hotmail.com

Kilpailupäällikkö:
Timo Karsi
Kurkelantie 3 B 15, 90230 Oulu
puh. 339658, 050-569 8659
s-posti: timo.karsi@saunalahti.fi

Katsastuspäällikkö:
Jukka Feiring
Torpankatu 17 E, 90230 Oulu
puh. 5304846

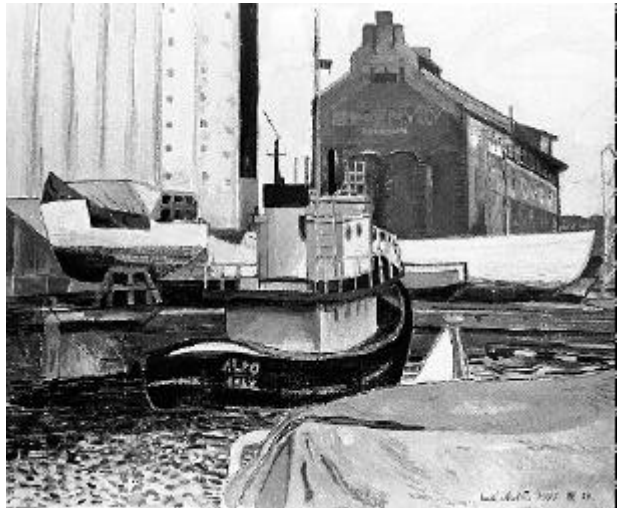
Junioripäällikkö:
Heikki Laitinen
Lehtoranta 14 C, 90500 Oulu
puh. 336 113, 050-561 7106
s-posti: Heikki.Laitinen@rokua.spa.fi

Matkapurjehduspäällikkö:
Leo Hahtonen
Kangastie 1
90810 Oulu
puh: 0400-682 700
s-posti: leo.hahtonen@lhplastoy.inet.fi

No. 1 (107)

Maaliskuu 2001

Sisällys:

Kommodorin kantilta	3
Telakkasäätien kuulumisia	4
Johtokunnan tiedotuksia	5
Kun Sanna piipahti OPS:n vuosipäivillä	6
Toimintakertomus vuodelta 2000	10
Pilssi	11

Kansi: Eeli Aalto: Hylätty satama, 1997. 90x110, Öljy.

Pikapurjehtijan vastaava toimittaja:
Markus Aalto
Purjotie 6 B 4, 90460 OULUNSAALO
s-posti: markus.aalto@edu.ouka.fi
puh: 5212 428, 050-353 2738

Kommodorin Kantilta

Toimintaa vuodesta 1881

Kädessäsi on juhluvuoden ensimmäinen Pikapurjehtija. Johtokunta ja juhlatoimikunta ovat jo lähes vuoden kehitelleet juhluvuoden tapahtumia. Niistä ensimmäinen on seuran vuosikokous maaliskuun 18. päivänä. Sääntöjen määräämien asioiden käsittelyn lisäksi syömme kalakeittoa. Juhlistamme tilaisuutta muutamalla yllätyksellä. Toivottavasti saamme teitä runsaslukuisesti paikalle.

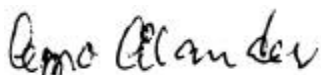
Seuramme pitkästä historiasta voisi varmaan kirjoittaa kirjan, sillä niin monenlaista tapahtumaa sinä aikana on sattunut. Suurin osa jokapäiväisestä seuratoiminnasta on ollut aika väritöntä, arkista puurtamista asioiden parissa. Viime vuosisadan lopulla näyttäisi olleen merkittävää toimintaa, purjehduskilpailuita. Niiden puitteet ovat kyllä olleet komeat. Höyrylaivalla vietiin katsojat kilpailuja seuraamaan ja viihdytyksestä huolehti soittokunta. Kilpailuissa on ollut mukana hyvin vähän veneitä, parhaimmillaan toistakymmentä. Oliko silloin käytössä mittaluvut? Palkintopokaalit ovat kyllä olleet todella tärkeitä, kun ne on kuvattu oikein lehtien sivuilla. Niitähän on nähtävänä Johteenpookin palkintokaapissakin.

Onkohan se niin, että tuosta vanhasta hyvästä ajasta jää mieleen vain erikoisuudet ja kummallisuudet. Vuosisadan alussa on aika monena vuonna seura pitänyt arpajaiset, joissa palkintona oli purjevene. Kuvista päätellen ne eivät ole olleet mitään pieniä veneitä. Näillä veneillä kartutettiin seuran vähälukuista venekantaa. Toimisivatkohan tällaiset arpajaiset tänä päivänä?

Vihreäsaaren paviljonki on valmistunut vuonna 1922 ja ollut varmasti monen näytelmän näyttämönä, mikäli vanhojen seuralaisten puheisiin on uskominen. Paviljonki purettiin öljysataman alta vuonna 1962.

Todella merkittävä suoritus myöhemmältä ajalta on Lightning-veneiden Rio-Rita II voittama EM-mestaruus Anziossa vuonna 1973. Miehistönä olivat Lasse ja Harry Hammar sekä Simo Koski. Ateenassa vuonna 1974 oli sijoitus neljäs sekä Helsingissä 1979 saatiin pronssia. SM-mitaleita heillä on viisi sekä hopea- ja pronssimitaleita neljä. Herrat ovat edelleen seuramme jäseniä ja mukana toiminnassa.

Ei ollut tarkoitus tehdä mitään historiallista katsausta. Tulivatpahan juhluvuoden kunniaksi nämä historian pienet palat mieleen.

Seppo Silander
Kommodori

Telakkasäätiön kuulumisia

Johteenpookia ja Hietasaaren Veneilykeskusta isännöi Oulun Purjehdusseuran ja Oulun Merenkävijöiden vuonna 1962 perustama Telakkasäätiö. Säätiön hallinto ja talous on seuroista erillinen, mutta säätiön hallituksen jäsenet ovat seurojen johtokuntien nimeämiä. Maaliskuussa 2000 voimaan tulleiden uusien sääntöjen mukaan seurojen kommodorit ovat myös hallituksen varsinaisia jäseniä.

Satamamme on yksi Suomen reilusta kahdestakymmenestä Sinilippusatamasta. Sinilippu takaa riittävän varustetason ja turvallisuuden. Säätiön talous on tätä nykyä vakaalla pohjalla, rahankäyttö on kuitenkin tarkkaan budjetoitu. Pitkään taloutta rasittaneesta Johteenpookin rakennuslainasta maksetaan viimeinen erä tänä vuonna. Laituri- ja telakointimaksuihin ei ole tällä hetkellä korotuspainetta.

Viime kesänä satama-allas ruopattiin kaupungin toimesta. Laitureiden ja veneiden siirto oli suururakka, joka sujui kuitenkin onnellisesti. Lähitulevaisuuden suurin investointi tulee olemaan laitureiden sähköistuksen uusiminen. Sähköt ja valaistus tulevat kaikkiin laitureihin. Kiristyneiden varomääräyksien vuoksi sähköistuksen materiaalikustannukset tulevat olemaan lähes satatuhatta markkaa. Urakan toteuttaminen edellyttää aktiivista talkootyötä kaikilta laituri- ja telakointipaikan haltijoilta. Tätä kirjoitettaessa on vielä avoina toteutumisasjankohtha: joko kesällä 2001 tai 2002. Pidemmällä tähtäimellä tavoitteena on tehdä uusi aallonmurtajalaituri maalaiturin jatkeeksi ja rakentaa kiinteä silta Johteensalmen yli. Telakka-alueelle kaavoitettuja veneiden talvisäilytysalustoja voidaan toteuttaa säätiön varoin, jos kysyntää on riittävästi ja hankkeeseen saadaan taloudellisesti kannattavaksi.

Tulevana keväänä veneiden laskut hoidetaan viime kesän tapaan vapaaehtoisten satamamestareiden työpanoksella. Kuukausipalkkainen telakkamestari on säätiön talouden kannalta liian arvokas mies. Kaikkien veneilijöiden on syytä ymmärtää talkootyön arvo; jokaisen on omalta osaltaan pyrittävä järjestämään ja valmistelemaan veneensä lasku ja nosto mahdollisimman joustavaksi. Tämä on yhteinen etu. Talkootyön mahdollisesti loppuessa nykyinen kolmelle kuukaudelle hajaantuva ajanvarausjärjestelmä voidaan joutua muuttamaan alle kuukauden mittaiseksi urakaksi. Tällöin veneenomitajille vain ilmoitetaan nosturiaika ja hommat hoidetaan todella riva-kasti liukuhihna-tyyliin, eikä veneenpohjia enää pestä kraanan alla.

Kaikki telakka-alueella oleva omaisuus on oltava merkittyä ja säilyttäminen edellyttää vuokrasopimusta säätiön kanssa sekä voimassaolevaa vakuutusta. Koska säätiön omat vakuutukset eivät koske ja kata alueella olevien veneiden vahinkotapahtumia, on jo-

kaisen veneenomitajan huolehdittava itse vakuutuksesta. Kaikki alueen kevytveneet, soutuveneet ja kanootit tullaan ensi kesänä kirjaamaan säätiön rekisteriin.

Johteenpooki on vuokrattu ravintolayrittäjälle, Nasakka Ky:lle, jonka taustalla ovat Anne Mikkola ja Eija Koskela. Ravintola pyrkii tarjoamaan palveluita kysynnän mukaan koko veneilykauden ajan. Yksityistilaisuudet, jolloin Johteenpooki on suljettu yleisöltä, ovat välttämättömiä ravintolatoiminnan kannattavuuden kannalta, ja ne myös myötävaikuttavat säätiön kykyyn ylläpitää Johteenpookia.

Talven selkä on taittumassa ja kohta päästään kevätkunnostustöihin. Jokainen voi panoksellaan vaikuttaa rannan ilmeeseen ja viihtyvyyteen. Hyvällä yhteishengellä saamme yhdessä paljon aikaiseksi.

Timo Ollila
Telakkasäätiön hallituksen puheenjohtaja

Telakkasäätiön Internet-sivut

Oulun Purjehdusseuran ja Oulun Merenkävijöiden yhteinen telakkasäätiö on perustanut omat internet-sivunsa osoitteeseen:

<http://www.netppl.fi/~telakkas/>

Sivuston tarkoituksena on palvella molempien seurojen tarpeita Hietasaaren Veneilykeskuksen näkökulmasta. Säätiön sivuilla tulee olemaan linkit molempien seurojen kotisivuille ja sieltä tulee löytymään kaikki tarpeellinen tieto niin uusien, kuin vanhojkin jäsenten palvelemiselle.

Sivuston sisällön ylläpidosta on vastuussa telakkasäätiön hallitus. Sivuston päivittämisestä Telakkasäätiön ohjeiden mukaan vastaa Markus Aalto. WWW-sivusto valmistuu toukokuun loppuun mennessä.

Oululainen *Tuulia* X332 osallistui Avomeripurjehduksen Suomen mestaruuskilpailuihin sekä BONC:iin.

IMS-luokkien Suomen mestaruuskisat eli Offshore-week Raumalla 1.-5.8. 2000

Oulun Merenkävijäin Timo Saukkosen kipparoima *Tuulia* lähti Rauman SM-kisoihin jopa hieman ennakkosuosikin painolastia mukanaan. Kesän aikaisemat kisat olivat osoittaneet venevauhdin hyväksi. Myös miehistö oli osittain vaihtunut Gotland Runtin jälkeen. Kuitenkin jo ensimmäiset kilpailut osoittivat että edellisvuoden pronssi taitaa olla kirkastumassa. Kevyissä ja oikukkaissa tuulissa purjehdittu pit-

kä avomerikisa keskeytettiin Isokarin liepeille *Tuulian* ollessa luokkansa ylivoimaisessa johdossa. Sama tahti jatkui myös seuraavan päivän ratapurjehduksissa, vaikka espoolaisen Anders Nordströmin kipparoima sisarvene *Xanta Maria* antoiikin hyvän vastuksen. Kun vielä saaristopurjehduksenkin voitto tuli kotiin, peli oli selvä. Ratapurjehduksista huonoin jätetään tuloslaskennassa pois joten viimeiseen rataksaan ei *Tuulian* tarvinnut edes osallistua – SM-kuluta oli varmistettu maksimipistein!

Baltic Offshore Nations Cup Greifswaldissa Saksassa 14.-19.8.2000

Jo keväällä tiedettiin, että *Tuulia* pääsee kahden muun veneen mukana edustamaan Suomea Saksan Greifswaldissa pidettävässä Baltic Offshore Nations Cupissa. Ensimmäistä kertaa järjestetty BONC on Commodore's Cupin tapaan maiden välinen joukkuekisa. Joukkueeseen kuuluu kolme venettä, yksi kussakin luokassa. Suomalaiset olivatkin hyvin edustettuina koska paikalle saatiin vielä toinenkin joukkue. Ensimmäiseen, "punaiseen" joukkueeseen kuului Dehler 39 *Birgitta* BONC1-luokassa, Mean Marine 32 *Burana* BONC2:ssa ja *Tuulia* BONC3:ssa. "Vihreään" joukkueeseen kuului J125 *Iris*, Mean Marine 32 nimeltään *Mean Mari* Kaupin Tarjan kipparoimana sekä Dufour 334 *Aleta*. Vastusta antamassa oli kaksi joukkuetta Saksasta, kaksi Hollannista, yksi Tanskasta sekä järjestävän seuran joukkue johon kuului mm. Gotland Runtin kokonaiskilpailun tänä kesänä voittanut *Rubin XV*. Ennakkoon ilmoittautuneet norjalainen ja saksalais-italialainen joukkue jäivät tulematta joten vain kahdeksan joukkuetta oli taistelemassa Itämeren herruudesta.

Kilpailuohjelma oli tiukka. Kuuteen päivään oli ahdettu pitkä avomerikisa, lyhyempi rannikopurjehdus sekä peräti viisi ratapurjehdusta. Alusta alkaen kävi selväksi että vastassa oli ammattilaisia. Kisat olivat erittäin kovia ja kaikista virheistä rangaistiin välittömästi. *Tuulian* tapauksessa tasoero näkyi avotuulivauhdissa ja manöövereissä. Jo Suomessa löytynyt luovivauhti puolestaan osoittautui erinomaiseksi myös täällä ja se herätti jopa hämmennystä vastustajissa.

Viikon kisaamisen jälkeen tulokset selvisivät. Punainen joukkue sijoittui seitsemänneksi - siis toiseksi viimeiseksi vihreän tiimin jäädessä hännille. Kokonaiskisassa *Tuulia* oli parhaana suomalaisveneenä 16. kaikkiaan 24 veneen joukossa. Omassa luokassa sijoitus oli viides.

Mainetta ja kunniaa ei siis tullut, mutta kokemuksesta BONC oli ehdottomasti positiivinen. Viikon aikana tuli sen laatuista kokemusta ja harjoitusta jota avomeriveneille ei Suomesta löydy.

Saksalainen järjestelmällisyys näkyi kaikkialla kisa viikon aikana. Kilpailun järjestelyt olivat aivan huippua: lähtölinjaa ja rataa korjattiin aina tuulen muuttuessa, tiedotukset annettiin VHF:llä erittäin selkeällä englannin kielellä, laskettuja tuloksia tuli rataksien kääntömerkeiltä vain muutaman minuutin viiveellä. Pikkutarkkaa oli myös sääntöjen noudattaminen: kerran tuomarivene ajoi pitkään vierellä – puomiliikin kiristysmerkki näkyi huonosti. Heti rantaan saavuttua olikin sitten katsastusmies vastassa! Kaiken kaikkiaan paljon pieniä, mutta hyvin hoidettuja asioita joista voisi ottaa opiksi myös paikallisia kisoja järjestettäessä.

Kippari Timo Saukkosen lisäksi miehistössä SM:ssa ja BONC:ssa ovat olleet OM:n Pekka Saukkonen, Juhani Saukkonen, Jouni Lehto, Janne Romppainen, Matti Kauppi, sekä OPS:n Eeva Myllylä ja Timo Ollila.

Janne Romppainen

Johtokunnan tiedotuksia

Uusi johtokunta

Uudet johtokunnan jäsenet, sekä tulevan toimikauden toimihenkilöt selvisivät uuden johtokunnan ensimmäisessä kokouksessa. Valittiin seuralle vuodeksi 2001 seuraavat toimihenkilöt:

Sihteeri: Hannu Pajunen

Taloudenhoitaja: Hilka Skiftesvik

Jäsenasiainhoitaja: Seppo Silander

Pikapurjehtijan vastaava toimittaja: Markus Aalto (johtokunnan ulkopuolelta)

Tietokonetukihenkilö: Markus Aalto (johtokunnan ulkopuolelta)

Lisäksi hyväksyttiin seuraavien toimikuntien puheenjohtajat ja päälliköt:

120v toimikunnan puheenjohtaja: Joni Skiftesvik

Katsastuspäällikkö: Jukka Feiring

Seuratoimikunnan puheenjohtaja: Merja Karsi

Kilpailupäällikkö: Timo Karsi

Junioripäällikkö: Heikki Laitinen

Matkapurjehduspäällikkö: Leo Hahtonen

Koulutus- ja valmennuspäällikkö: Timo Karsi

Ympäristöpäällikkö: Mauri Kangasluoma

OPS:n vuosikokous 2001

OPS:n vuosikokous pidetään 18.3.2001 klo 15.00 Johteenpookissa. Johtokunta on päättänyt, että vuosikokouksessa kaikille osallistujille tarjotaan lohkeitot ja kahvit. Kannattaa siis osallistua!

Vuosikokouksessa jaetaan myös junioreiden 120v. juhlavuosistipendit, ja toivon mukaan näemme myös Harry Hammarin ja/tai Timo Kujalan 50-luvulla kuvaamia oululaisaiheisia purjehdusfilmejä.

Kun Sanna piipahti OPS:n vuosipäivillä

Näin juhlavuoden alkajaisiksi sopii muistella entisaikaisia vuosipäiviä. Elokuun kymmenentenä vuonna 1985 sitä vietettiin toista kertaa lin Röytässä seuran majalla, joka oli vasta vuoden valmiina seissyt uudella asemapaikallaan saarella.

Tapahtumat tulivat kirjatuiksi S/Y Marietan lokikirjaan, joskin muut paikalla olleet juhlijat kyllä muistavat sunnuntaisen kotimatkan muutenkin lopun ikänsä. Sittemmin Sannaksi nimetty myrsky oli yötä myöten kulkenut läpi Suomen jättäen jälkeensä pälvinä laonneiden metsien vanan. Se aloitti Helsingin seudulta 10.8.1985 ja iski Ouluun 11.8.1985 klo 13.30 ilman että siitä millään lailla varoitettiin.

Lauantai 10.8.1985. OPS:n suljettu pitkänmatkan purjehdus ja vuosipäiväillamat lin Röytässä

H-vene Marietta oli ollut valmistumisensa jälkeen vesillä vain kaksi kuukautta ja kaksi päivää. Sillä oli osallistuttu pariin keskiviikkokilpailuun, käyty juhanuksena Röytässä todistamassa Oulun Merenkävijöiden saunan palo ja osallistuttu Oulun regattaankin joukon jatkona. Vuotta aikaisemmin olin majan vihkiäisten aikaan vielä puusepäntöissä veneessä ja kuuntelin sitten sunnuntai-iltana muiden raportteja Röytän reissuista.

Tarkoituksena oli tällä kertaa tulla muitten mukaan. Pitkän matkan kilpurjehdukseen ei miehistöä löytynyt, mutta edes retkelle teki mieli. Olihan tulossa tosi helteinen viikonloppu. Radion säätiedotuksessa kerrottiin helteestä mutta varoitettiin ukkosesta, jonka vuoksi vaimo kieltäytyi lähtemästä mukaan.

Kaikesta huolimatta - evästä veneeseen ja yksinpurjehdukselle Röyttään! Komeampaa ilmaa ei voinut näillä leveyksillä olla. Kun saavuin 5.5. metrin väylää Röytän korkeudelle, en malttanut jättää kiertämättä Kraasukan alempaa. Vasta sieltä suunnistin kohti Röytän ja Satakarin välistä salmea. Tuuli oli itäinen - 60°-90° - ja kuuma. Kohti maita luoviessa tuntui, kuin joku olisi puhaltanut hiustenkuivaajalla päin naamaa.

Röytän satama-altaan laituri oli täynnä, mutta aallonmurtajan pohjoispuolella löytyi sentään yhdelle kaposelle veneelle vielä rakonen toisesta rivistä.

Tuli ilta. Majalla paloivat lyhdyt ja orkesteri soitti. Kansa jytisti hikipäin tanssilattialla. Joku miesväestä oli tempaissut paidankin päältänsä, kun kuumassa yössä ei ulkonakaan löytynyt vilvoitusta. Tuli kuuton, tumma ja lämmin alkavan elokuun yö, pyyhittiin hikeä ja päiviteltiin tätä suven suloisuutta, johon Pohjois-Pohjanmaalla ei ole totuttu. Liika on sentään liikaa. Harvoin on majalla näin paljon väkeäkään.

Sunnuntai 11.8.1985. Laivue valmistautuu kotimatkalle

Sunnuntaiaamu valkenee lämpimänä ja aurinkoisena. Kuka sanoikaan, että tänä kesänä kesä osui lauantaille? Tuuli viriää varhain, ja radion säätiedotuksessa luvataan hieman voimistuvaa itätuulta ja mahdollisesti ukkosta.

Koska olen laiturissa kiinnittynyt toiseen riviin, on syytä lähteä alta pois jo klo 11 maissa ensimmäisten joukossa, jotta muutkin vuorollaan pääsevät. Tuuli on idästä 8 m/s, ja altaassa loiskuu jo melkoisesti. Ankkuri pitää ensin noutaa lainajollalla ja sitten peruuttaa ulos kolosesta lepuuttajilla naapuriveneeseen nojaten. Tuuli tarttuu heti mastoon ja kannella nostoan odottaviin purjeisiin painaen maita päin, lyhytrikisen perämöötörin potkuri haukkaa välillä ilmaa ja kampeaa peruutettaessa vasemmalle, niin että keula kääntyy kuin kääntyykin kohti rantaa. Ei auta muu kuin panna kaasua täysille ja tehdä 270 asteen piruetti, johon juuri ja juuri on tilaa. Yksinpurjehtija tarvitsee vapaata vettä ympärilleen purjeiden nostossa, joten suuntaan Satakarin ja Röytän välisestä salmesta ulos 5.5 metrin väylälle. Ei kun fokka ylös ensin ja sitten iso.

Nautittavan raikasta menoa kohti etelää reippaassa, noin 8 sekuntimetrin itätuulella. Ilma on autereinen, mutta aurinko paistaa.

Myrskyn merkit

Kun saavutaan Kropsun itäpuoliseen salmeen ja sieltä 10 m väylän vihreän reunamerkin kohdalle, näkyvät ensimmäiset salammat horisontissa.

Tuuli heikkenee ja kääntyy hitaasti kohti kaakkoa. Korvalappuradio rätisee ukkosta. Etelään kerääntyä tomimaisia pilviä, joihin aurinko pikkuhiljaa vetäytyy. En muista nähneeni näin korkeita aikaisemmin. Niiden alaraja laskeutuu yhä alemmaksi ja komeus häviää. Tyyntyäkin vielä - ihan kuin myrskyn edellä?

On pakko tehdä ensimmäinen valinta: Mennäkö Kraaselin kaivannosta vai Hietakarim salmen länsipuolelta?

“Sudenhaudassa” tuuli olisi todennäköisesti nokka-vastainen, ja siinä olisi saanut tikata parin veneen-mitan luovia. Yksin H-veneessä moottorointi on sitä-kin hankalampaa, joten ukonilman iskiessä oltaisiin todennäköisesti tiukasti mutapenkassa.

Siis Hietakarín käsipuolelta 10 metrin väylää pitkin. Kun ollaan Hietakarín pohjoispuolella, alkaa sataa kuuroina rakeita. Olen jo pukeutunut sadevaatteisiin, asennan kajuutan ovilevyn paikalleen ja suljen kat-toluukun. Turvavaljaat ovat päällä. Nyt voitaisiin men-nä vaikka ympäri. Ukonilma tuntuu olevan tulossa, ja kohta taatusti kastutaa lisää. Kello on 13. Tuuli tyyntyy edel-leen. Löyhän edustalla olevan vihreän jääpöijun kohdalla nä-kyvyys hupenee nopeasti, ja raekuuroja kulkee tiuhaan. Kun ollaan Hietakarín länsipuolella, usva ja sade muodostavat ai-ivan kuin esiripun, jonka takaa alkaa tulla maininkeja suunnas-ta 120°, ja kaukana kohisee Tämän täytyy merkitä sitä, että edessä tuulee - ja lujaa.

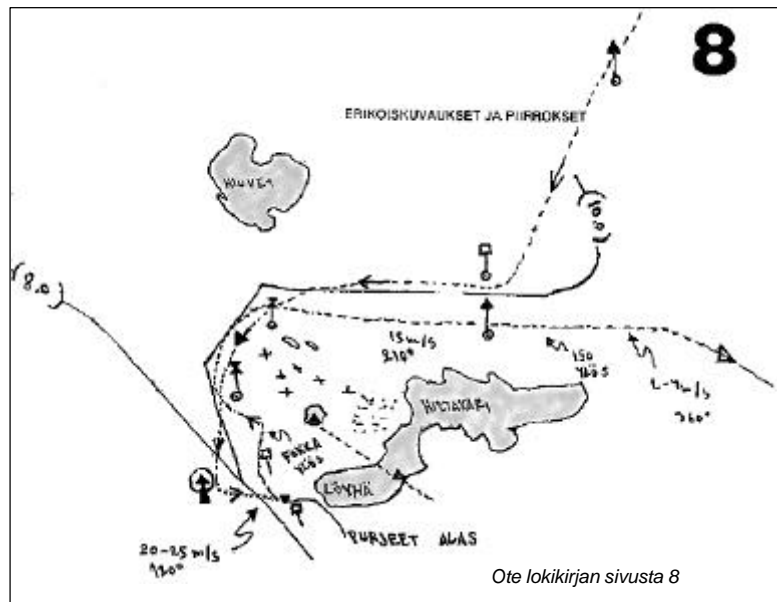
Kymmenen, yhdeksän, kahdeksan...

Alan mielessäni laskea sekun-teja. Kohta täytyy tapahtua jo-takin. Äkisti alkaa rankkasade, josta tuuli iskee kovaa. Masto vapisee. Luovia on turha yrittää. Isopurje alas ja mo-lemmilta partailta säädettävä Cunningham-köysi sol-muun puomin yli, jotta purje ei puhallu mereen. H-veneen isopurjeen mastoliikissä ei ole ratsastajia, vaan koko liikkiköysi liukuu maston urassa. Laske-tun purjeen etuliikki on siis valtoimenaan, mutta köy-tettyinä purje pysyy kuitenkin aloillaan kajuutan ka-tolla. Vene pyrkii tuuleen pelkällä fokallakin. Turha kuitenkaan yrittää. Saan fokan nostimen irti koukus-taan, vaikka toimenpide onkin hankalaa hamuilua ka-tolle köytetyn isopurjeen alla. Ryntään etukannelle ja revin fokan alas. Työskentelen kuin automaatti. Olenko miettinyt tämän ennalta valmiiksi? Samassa vene kääntyy myötäiseen, fokka täyttyy, enkä saa sitä enää kokonaan alas, koska etukannelle ei ole enää menemistä. Purjeen huippu jää tuuleen äänek-käästi pärisemään.

Tuuli saa tyhjistäkin mastosta sellaisen otteen, että vene ottaa vauhtia, kallistuu äkisti, “broachaa” kou-katen päin tuulta ja kääntyy siitä jälleen myötäiseen. Ryömin perään, kannella maaten lasken perämoot-torin ja yritän nykiä sitä käyntiin. Ei inahdustakaan.

Ilmeisesti se on saanut vettä sisuksiinsa, kun pako-putki ja potkuri käyvät vuoroin vedessä, vuoroin il-massa

Tuuli on lähes laivaväylän suuntainen, ja päätän las-kea myötäiseen kohti luodetta. Näkyväisyys on ole-maton, ja kajuutan katolle köytetty isopurje pimittää kompassin, joten siitä ei ole tällä kertaa apua pai-kantamisessa. Täytyy vain toivoa, että näkyvyys pa-lautuisi ennen kuin väylä tekee mutkan kohti Katti-lankallaa. Tuuli on varmaan yli 25 m/s, kääntyy sit-ten lännelle ja alkaa yht’äkkiä painaa kohti Hietaka-

ria ja rantamatalaa. Pyydysjonot ovat jo muutaman metrin päässä, joten täältä on päästävä äkkiä pois. Ei auta muu kuin nostaa fokka, koska tyhjällä mas-tolla ei voi purjehtia sivutuuleen. Saan fokan ylös, mutta tuulen paine on niin kova, että etuliikkiä ei saa millään suoraksi, ei vinssinkään avulla. Sitä ei myös-kään saa jalustettua niin tiukkaan, etteikö takaliikki sivutuulella äänekäästi räpättäisi. Viime hetkellä vene saavuttaa kuitenkin riittävän vauhdin, köli saa otteen vedestä, sorto lakkaa, ja pääsemme pois ma-talasta.

Koska tuuli on nyt jo miltei suoraa lännestä, käännytään lenssaamaan reunamerkit kiertäen 10 metrin väylää suuntaan 90° Virpiniemeä kohti tarkoituksel-la pyrkiä tuulen suojaan Hietakarín taakse.

Kun tullaan Hietakarín pohjoispuolelle, tuulen suun-ta on 210°, eikä suojaa löydykään.

Siinä myötäiseen lasketellessa tuuli heikkenee kui-tenkin nopeasti, ja vihreän ja punaisen reunamerkin kohdalla isopurje voidaan jo nostaa uudelleen. Fok-ka näyttää repeytyneen keskimmäisen lattataskun

kohdalta.

Lopulta tuuli on suoraan pohjoisesta ja enää 2-4 m/s, kääntyy sitten suuntaan 75°, niin että Kraaselin Kaivannosta pääsee ihan mukavasti laitaisessa. On jälleen aikaa kovistella perämoottoria, mutta se ei inahdakaan.

Kun päästään Pateniemen edustalle, tuuli kääntyy vielä lisää myötäpäivään ja vakiintuu 5-8 sekuntimetriin suunnasta 120° - tulee siis kääntyneeksi päivän mittaan enemmän kuin täyden kierroksen.

Sanna myrskyn jälkiä. Näkymä Kirkkokadulla Laanaojan sillalta Rotuaarille päin. [Kuva Anja Hassinen]

Kotisatamassakin outoa

Hietasaaren veneilykeskuksen laituriin lasketaan ilman moottoria, mikä tuulen puoleisella sivulla on hie-man hankalaa, kun pakki puuttuu. Vaimo on laiturilla vastassa. On pelännyt pahinta koettuaan myrskyn ja nähtyään sen jäljet maissa. Kaupungissa on kuulemma aivan hurjan näköistä.

Myrsky on saanut niin lujan otteen laituriin sidotusta venerivistä, että kiinnitysaisat ovat vääntyneet. Koska oma pilttuuni oli ollut tyhjänä, se on levinnyt niin, että valmiiksi sidotut, karbiiniha'oilla varustetut kiinnitysköydet eivät ylety. Kun riittävästi naruja on löytynyt, moottoria kokeillaan vielä kerran. Nyt se kyllä käynnistyy, ja sen annetaan käydä kaasuttimensa tyhjäk-

si. Kello on 18:20. Maston huipusta on tuuliviirin pyrstö hukassa. Oli vielä Röytästä lähtiessä matkassa.

Telakkasäätiön alueella maissa trailerilla masto pysytyssä säilytetty Botnia kuutonen on kaatua rojahtanut pakettiauton päälle. Auto on melko lytyssä, mutta veneessä ei näy juuri vammaa.

On täytynyt tuntua maissakin

Hietasaaresta ei pääse pois, koska lyhtypylväät ovat tiellä poikittain, taipuneet kuin kielon kukinnot, niin että sata-masta tulossa ollut rekka ei mahdu alta vaan jää siihen tukoksi. Kun viimein päästään kotiin, todetaan että tasakatoisen asumuksemme räystäspellit ovat kaakon puolelta osittain irronneet ja taipuneet. Naulan kannat tulleet pellistä läpi, mutta kate on onneksi lujasti paikallaan.

Itsetutkiskeluunkin on jo sen verran aikaa, että havaitaan nirhamaa olevan siellä sun täällä, sääret ja polvet mustelmilla. Ei näytä olleen veneessä aikaa varoa.

Fokan keskimmäinen, lasikuituinen latta on murentunut ensin taskussaan 5-10

cm:n pätkiksi ja sitten myrskyssä päristessään jauhanut taskunsa rikki. Latta on helppo uusida ja tasku korjata, mutta tämän venyvyydestin jälkeen purjetta ei enää voi kutsua kilpapurjeeksi.

Veneen heloituskina on samalla tullut koeponnistettua. Mikään ei pettänyt.

Iltauutisissa kerrotaan Tornion edustalla miehen hukuneen, kun myrsky oli saanut otteen sitä karkuun ajaneesta nopeakulkuisesta moottoriveneestä, jossa oli ollut kaksi miestä.

Seuraavan päivän lehdessä kerrotaan, että Oulun kaupungin energialaitoksen tuulimittari oli näyttänyt 35 m/s niin kauan kuin oli toiminut. Tämän jälkeen tuuli oli vienyt sen mennessään.

Sama sääilmiö oli jo edellisenä iltana aloittanut matkansa halki Suomen Helsingin seudulta, missä se lentokentällä yritti repiä mukaansa pienkoneita, joita jouduttiin ankkuroimaan. Tämän jälkeen puuskarintama oli niittänyt metsää laikkuina läpi puolen Suomen, lähtenyt merille Lumijoelta ja Limingasta rantauetakseen jälleen Torniossa.

Kerrottiin Virpiniemen edustalla H-veneiden puhaltuneen rantahietikkoon, missä se sitten oli maannut kuin ahdinkoon joutunut valas. Se oli saatu kuitenkin uimasilleen troolarilla vetämällä. Kippari oli sitä ennen hypännyt mereen ja pohjassa seisten avittanut hetkuttelemalla venettä peräpeilistä. Kun hinausköysi viimein oli kiristynyt ja riittävästi venynyt, vene oli ampaissut merelle kuin katapultista, eikä kippari ollut ehtinyt kyytiin. Yksin jäänyt gastit oli kirkunut: "Mitä mä teen, mitä mä teen?" Kippari oli huikannut perään "Pidä pinnaa keskellä!" ja lähtenyt juosta jolkuttelemaan rantoja pitkin Virpiniemeen.

Ulkona Perämerellä Malurin laguunissa oli ollut runsaasti veneitä, eikä reikiintymiseltä ollut välttytty, kun myrsky oli yrittänyt tiivistää rivejä keula vasten kylkeä. Kenestäkään ei ollut vahinkojen estäjäksi, kun veneiden kannella oli mahdoton olla.

Otto Karhin puistossa oli tahtunut jykeviä koivuja, vaikka kolmella syrjällä ympärillä on korkeita rakennuksia, Osuuspankin valomainoksista laseja lentänyt kadulle, lyhtypylväitä taipunut.

Koko maassa Sanna-myrsky aiheutti 500 000 kuutiometrin metsätuhot. Limingan ja Lumijoen seudulla jotkut tilat menettivät kaiken metsänsä. Metsätuhojen kokonaismääräksi on arvioitu 25 miljoonaa markkaa ja vakuutuskorvauksia maksettiin 8-9 miljoonaa markkaa.

Oudointa oli se, että vaikka yön ja aamun aikana satuneista vaurioista pitkin maata täytyi viranomaisilla olla tietoa, myrskystä ei annettu varoitusta, vaan satumuksia pidettiin paikallisina siitä huolimatta, että kysymyksessä selvästi oli säärintamaan liittyvä ilmiö, joka niitti vanan, joskin katkeilevan poikki puolen Suomen. Osansa oli varmaan silläkin, että tapahtuma sattui loma-ajan viikonloppuna, jolloin "koko Suomi oli kiinni", ja päivystämässä kenties kesäsjaisia.

Kylmän rintaman poikki on vallinnut hirvittävä lämpötilaero, ja siinä on ollut valtava energialataus. Seläistä ei voi sattua kovin usein.

Opetus

Vaikka siunasinkin sitä, että perhettä ei ollut reissulla mukana, koska se olisi varmaan saanut elinikäisen vastenmielisyyden merta kohtaan, oli tietenkin

tyhmää lähteä merelle yksin. Turvavaljaat olivat päällä, mutta kun tilanne oli pahin, aikaa oli käytettävissä vain jokunen sekunti, eikä sitä liennyt hakojen kanssa tempuillemiseen. Jos olisin vähääkään myöhästynyt, en olisi ehkä saanut fokkaa kunnolla alas, koska etukannelle ei olisi ollut menemistä, purje olisi jäänyt kovin ylös ja vaurioitunut enemmän. Tuulen voima oli taatusti riittävä puhaltamaan miehen yli laidan. Tämän vuoksi esim. ankkurointi ei käväissyt heti mielessä. Oli siis varattava vähintään toinen käsi itselle ja vain toinen veneelle.

Rajuilmassakaan ei ole hätää, jos on riittävästi syvää vettä ympärillä sään pitämiseksi vaikka tyhjällä mastolla lenssaamalla. Nyt vapaa vesi yllättäen loppui tuulen kääntäytyä. Kölivene kyllä yleensä sään kestää, jos siinä on itsetyhjentyvä istumalaatikko.

Myrskyn voima voi olla valtava. Olen kyllä jonkin kerran "broachannut" (kallistunut ja koukannut tuuleen) spinaakkerin kanssa rajun kelin sivumyötäisellä, mutta näköjään saman piruetin voi tehdä tyhjälläkin mastolla, kun vain tuulta tarpeeksi on.

Menikö jokin pahasti vikaan? Ilmeisesti sittenkään ei. Moottori oli vanha eikä käynnistynyt, vaikka oli siihen asti moitteettomasti palvellut. Perämoottorien luonne ei näytä myrskyn riittävän, ainakin sitä on vaikea ymmärtää. Tosin siinä ilmassa eivät viisi hevosvoimaa olisi riittäneet kuin korkeintaan ohjailuvauhdin varmistamiseen sivutuulella - jos siihenkään. Lyhytrikisen perämoottorin potkuri olisi ollut puolet ajasta ilmassa, eikä mikään purjevene olisi kyennyt siinä tuulella luovimaan särkemättä paikojaan ja sortumatta enimmäkseen takaviistoon - ainakaan ensi hätään. Laskettelu tyhjällä mastolla myötäiseen oli siten ainoa mahdollisuus. Ankkuri oli edessä kajuutan lattialla päälaipeon kohdalla, niinkuin on kilpailevassa H-veneessä tapana, ellei se pilssiin mahdu. Kajuutta oli kiinni mahdollisimman tiiviisti, joten rankkasateessa sinne sukeltamista mielellään yksikseen lykkäsi tuonemmaksi. Ankkurointi olisi ollut yksi mahdollisuus, mutta kuinka pitävä ja kuinka nopea, olisi ollut eri asia.

Näin rajussa sääilmiössä on suuria paikallisia ja ajallisia vaihteluita, ja tarinoita myrskystä on yhtä monta kuin on veneitäkin - kaikki erilaisia. Osa venelijoista ehti saada VHF-puhelimella varoituksen tuulen riepoteltavaksi joutuneilta ja välttyivät pahimmalta pitämällä tuulta Röntän satamassa. Oulun edustan merialueella ei henkilövahinkoja sattunut.

Tämä on vain yksi tarinoista - ja sen kertojalla onnea sovivasti. Vaan onnella ne isotkin laivat seilaa - väittävät.

Ilmo Hassinen

Toimintakertomus vuodelta 2000

Vuosi 2000 oli OPS:n 119. toimintavuosi. Toiminta oli sääntöjen ja perinteiden mukainen.

Johtokunta

Seuran johtokunnassa ovat toimineet seuraavat henkilöt (sulkeissa oleva luku kertoo montako kertaa kokouksessa läsnä)

kommodori: Seppo Silander (11)
varakommodori: Joni Skiftesvik (9)
sihteeri: Johan Granholm (3)
rahastonhoitaja: Hilka Skiftesvik (10)
jäsen- ja internetasiat: Markus Aalto (7)
junioriasiat: Heikki Laitinen (9)
moottoriveneilyasiat: Leo Hahtonen (10)

Johtokunta kokoontui vuoden aikana 11 kertaa. Johan Granholm pyysi eron johtokunnan jäsenyydestä ulkomaille muuton johdosta 25.04.2000. Sihteerin tehtävät päätettiin hoitaa johtokunnan muilla jäsenillä. Lisäksi johtokunta nautti jouluaterian 12.12.2000 ravintola Kantakrouvissa ilman ohjelmaa.

Toimikunnat, lautakunnat ja niiden vastuuhenkilöt

kilpailulautakunta: Timo Karsi
katsastuslautakunta: Jukka Feiring
junioritoimikunta: Heikki Laitinen
seuratoimikunta: Kanerva Laitinen
navigaatioimikunta: Kauko Ervast
120 v toimikunta: Joni Skiftesvik
Röytän majan isäntä: Mauri Kangasluoma
matkapurjehduspäällikkönä Leo Hahtonen
koulutus­päällikkönä Timo Karsi
Pikapurjehtijan päätoimittajana Ilmo Hassinen ja Markus Aalto

Jäsenistö

Seuran jäsenrekisterissä oli vuoden lopussa 330 jäsentä, jokaantuen siten että SPL:ssä oli 232 ja SVL:ssä 99 jäsentä. Junioreita oli 36. Lisäystä edelliseen toimikauteen 7.

Veneet

Seuramme rekisterissä oli vuoden lopussa:
Köli­veneet 54
Kevyt­veneet 17
Moottoriveneet 47
Yhteensä 118
Lisäystä edellisestä toimikaudesta 12 venettä.

Oulun Purjehdusseura Internetissä

Seuran oma kotisivu on ollut käytössä jo useita vuosia, mutta oman domain-nimen hankkimisen myötä sivuston osoitteeksi voitiin viime heinäkuussa ottaa www.ouluapurjehdusseura.fi. Sivusto on ollut jäsen­ten vilkkaassa käytössä ja sen kautta on tullut useita jäsenanomuksia.

Sähköposti on myös tullut jäädäkseen seuran yhte­nä viestintävälineenä. Seuran jäsen­ten yhteisen sähköpostilistan osoite on ops-lista@paju oulu.fi. Johtokunnalla puolestaan on oma listansa, jonka osoite on ops-johtokunta@lists oulu.fi. Esimerkiksi uusi jäsenhakemus internetin kautta haettuna menee automaattisesti tuohon osoitteeseen, eli kaikille johtokunnan jäsenille.

WWW-sivujen ja sähköpostilistojen ylläpidosta on vastannut Markus Aalto.

Pikapurjehtija

Seuran lehti on ilmestynyt vuoden aikana neljä kertaa. Päätoimittajina ovat toimineet Ilmo Hassinen ja Markus Aalto. Toimittamiseen ovat ottaneet osaa Joni ja Saga Skiftesvik ja Mauri Kangasluoma.

Kilpailutoiminta

Seuramme oli mukana järjestämässä Oulun Kevätregattaa (entinen Oulu-Regatta) 17-18.06 ja järjestäen OPS:n päivänä Laitakarin kierron. Regatassa oli mukana 26 venekuntaa.

Seuramme järjesti kansallisen kevytvenekilpailun 22-23.07 sisältäen seuraavat osakilpailut:

Lightning ranking, E-jolla Suomi cup sekä SPL:n pohj. alueen kevytvene cup 2. Kilpailussa oli mukana 21 venettä.

Kevytveneet ovat osallistuneet Hangon Regataan (Sampo Valjus ja Olli Nurminen), sekä Sinfonia Regataan Lahdessa usealla veneellä.

Seuramme järjesti perinteisen Varjakkapurjehduksen 2-3.9. Mukana oli 19 köli­venettä.

Olimme mukana järjestämässä ja kilpailemassa Perämeren Navigaatiomestaruus- kilpailussa Iin Röntässä.

Lisäksi osallistuimme paikallisiin harjoituskilpailuihin (Oulu Ranking 1-3).

Koulutustoiminta

Katsastajakurssilla ovat lupansa uusineet Kyösti Juola ja Leo Hahtonen.

Kilpailujärjestäjä- ja aluetuomarikursseille osallistui­vat 15-16.4 Timo ja Jalmari Karsi.

Navigaatiojaoksen Kauko Ervast järjesti keväällä

Saaristo- ja Rannikkolaivuri kurssit. Oppilaita oli 7/6 jotka kaikki läpäisivät tutkinnon. Syksyn kurssija ei voitu järjestää opettajan muuttettua pois paikkakunnalta.

Osallistuttiin Oulunsuun koulun 6c leirikouluun lin Röytässä 21-24.8 purjehduksen alkeiden opetuksella. Mukana olivat Jalmari ja Timo Karsi sekä Seppo Silander.

Muuta koulutusta:

-EA-1 21.01

-GPS-Elmeri kurssi 5.2

Junioritoiminta

Kauden aikana jatkettiin hyvin alkanutta yhteistyötä OM:n ja OTPS:n kanssa. Säännölliset harjoitukset purjehduskaudella ja liikuntaillat purjehduskauden ulkopuolella sekä kaukalopallo harjoitukset toteutettiin yhteisesti. Harjoitusten vetovastuu siirtyi kasvaneille junioreille - mm. Jalmari Karsille ja Henri Koskelle.

Seuran junioreita osallistui OL- ja E-jollien kansallisiin kilpailuihin sekä Olli Nurminen E-jollien PM-kisaan Ruotsissa. Seura järjesti juniorileirin kotirannalla. Järjestettiin myös pienimuotoinen purjehdusleiri Paljakan kesäasukkaille, tavoitteena kokeilla mahdollisuuksia ko. järvellä.

Seuratoiminta

Lipunnosto ja -lasku toteutettiin perinteisellä tavalla Johteenpookin rannassa yhdessä OM:n kanssa.

Tornion Veneseuran 125 v juhlaan osallistuivat+ seuramme edustajina+ Mauri ja Soile Kangasluoma. Raahen Purjehdusseuran 110 v juhlaan osallistuivat+ edustajinamme+ Kai Collan ja Kalevi Kämäräinen.

Hätäraketien ampumisen koulutustilaisuus järjestettiin OM ja viranomaisten kanssa Pitkänmöljän nokassa 18.10. Samalla tuhottiin vanhentuneet hätäraketit. Tilaisuuteen osallistui noin 100 henkeä ja raketteja ammuttiin noin 100 kpl.

IIN RÖYTÄN majan käyttöaste on ollut saarella olevista majoista ylivoimaisesti suurin, käyntikertoja oli noin 650 kpl.

Seuran seniorijäseniä+ käytettiin saarella kalakeitolla 13.8 mukana 32 henk.

Muita seuratoiminnan tapahtumia olivat:

- teatteri-ilta Myrskyluodon Maija 15.01

- hiihtoretki Syötteelle 18.03.

- kaukalopallovuoroja oli viikottain yksi aikuisille ja yksi junioreille yhdessä OM:n kanssa.

- uudet säännöt postitettiin Pikapurjehtijan välissä.

Johtokunta on hoitanut "Laiva+ Toivo Oulun " cd:n myyntiä ja markkinointia niin,+ että vuoden lopussa oli myyty 580 kpl. Myyntiä jatkavat edelleen Hammarin Sähkö ja Musiikki-Kullas.

Seuran edustukset:

Röyttätoimikunta: Mauri Kangasluoma

Suomen Veneilyliitto hallituksen jäsen: 25.11 lähtien Leo Hahtonen

Telakkasäätio: Puheenjohtajana Timo Ollila, jäseninä Seppo Silander, Esko Huovinen, Auvo Mattila ja Leo Hahtonen.

Oulun Kaupungin Liikuntaviraston Seuraneuvottelukunta: Timo Karsi.

Perämeren Purjehtijat: Timo Karsi.

Bottnia Eskader johtoryhman puhjoht Heikki Laitinen.

Perämeren Kaari projekti: Seppo Siekkinen.

120 v toimikunta

Toimikunta on aloittanut juhluvuoden valmistelut varakommodori Joni Skiftesvikin johdolla. Avustajana on toiminut Kunniakommodori Timo Kujala.

Oulussa maaliskuun 18.päivänä 2001

Seppo Silander, kommodori
Hannu Pajunen, sihteeri

Vanha Merimies luistelee

Seilori astuu baariin. Hän menee määrätietoisesti baaritiskille ja sanoo baarimikolle: "Kaadas pian ryypy, ennenkuin rähinä alkaa." Baarimikko kaataa nopeasti ryypyn ja katsoo, kun seilori heittää sen tuulen suojaan saman tien.

Seilori laittaa lasin tiskille ja sanoo: "Kaadas vielä ryypy, ennenkuin rähinä alkaa."

Baarimikko kaataa toisen lasillisen ja seuraa vierestä, kun seilori heittää senkin sisuksiinsa alta aikayksikön. "Laitas, hei, vielä ryypy, ennenkuin rähinä alkaa", sanoo seilori taas.

Näin jatkuu useita kierroksia, kunnes baarimikko lopulta kysyy, jotta milloinkas se kuuluisa 'rähinä' sitten oikein alkaa?

Seilori katsoo baarimikkoon ja sanoo nyt jo sammaltaen: "Rähinä alkaa shiinä vaiheesha, kun shulle shelviää, ettei meitshillä oo penniikään rahhaa..."

Lämpimästi tervetuloa!

Syötteen hiihtoretki la 17.3.2001

Kokoontuminen Raksilan markettien parkkipaikalle klo. 8.00.

Retken kustannukset ovat jäsenistölle 50 mk / aikuinen ja
20 mk/lapsi. Seura maksaa loput kustannuksista.

Ilmoittaudu Hilka Skiftesvikille 12.3. mennessä.

Vuosikokous su 18.3.2001 klo 15.00 Johteenpookissa.

Vuosikokouksessa päätettiin tarjota
kokoukseen osallistujille lohikeitto ja kahvit.

Lisäksi jaetaan junioreiden 120v. juhlavuositipendit.

Huom!

Ensi kesänä tapahtuvan **Botnia-Eskaderin** aikataulu on muuttunut!
Aiemmistä tiedoista poiketen eskaderi alkaa 2.7. ja päättyy 10.7.
Tästä tulee kaikille jäsenille yksityiskohtainen esite kotiin.
Asiasta lisää myös Pikapurjehtijan tulevilla numeroissa.